

31999R1257

L 160/80

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

26.6.1999.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1257/99**(1999. gada 17. maijs)****par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽⁵⁾,reģionos, kuros ir strukturālas grūtības (2. mērķis), kā teikts Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par strukturālajiem fondiem ⁽⁶⁾;

(4) tā kā pasākumi, kas ir paredzēti lauksaimniecības struktūru uzlabošanas atbalstam, tika ietverti kopējā lauksaimniecības politikā jau 1972. gadā; tā kā gandrīz divas desmitgades ir mēģināts integrēt lauksaimniecības strukturālo politiku plašākā lauku reģionu ekonomiskajā un sociālajā kontekstā; tā kā 1992. gada politikas reforma uzsvēra apkārtējās vides nozīmi lauksaimniecībā, kas ir vislielākais zemes lietotājs;

(5) tā kā lauku politiku pašreiz īsteno, izmantojot virkni sarežģītu instrumentu;

(1) tā kā kopējā lauku attīstības politika būtu jāpievieno pārējiem kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļiem un tai būtu jāpapildina pārējie kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļi, tādējādi palīdzot sasniegt Līguma 33. panta 1. punktā izklāstītos politikas mērķus;

(2) tā kā saskaņā ar 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu kopējās lauksaimniecības politikas un tās piemērošanas īpašo metožu izstrādāšanā jāņem vērā lauksaimnieciskās darbības īpašais raksturs, kas izriet no lauksaimniecības sociālās struktūras un no strukturālajām un dabiskajām atšķirībām starp dažādiem lauksaimniecības reģioniem;

(3) tā kā saskaņā ar Līguma 159. pantu kopējās politikas īstenošanā ir jāņem vērā un jāpalīdz sasniegt 158. un 160. pantos noteiktie kopējās ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas mērķi; tā kā lauku attīstības pasākumiem tādēļ būtu jānodrošina palīdzība šai politikai reģionos, kuri atpaliek savā attīstībā (1. mērķis), un

(6) tā kā nākamajos gados lauksaimniecībai būs jāpielāgojas jaunai realitātei un turpmākajām izmaiņām, ar to saprotot tirgus attīstību, tirgus politiku un tirdzniecības noteikumus, patērētāju pieprasījumu un izvēli, kā arī Kopienas turpmāko paplašināšanos; tā kā šis pārmaiņas skars ne tikai lauksaimniecības tirgu, bet arī attiecīgo valstu ekonomiku lauksaimniecības jomā kopumā; tā kā lauku attīstības politika būtu jāvērs uz lauku reģionu konkurences atjaunošanu un pastiprināšanu, tādējādi palīdzot saglabāt un radīt nodarbinātību šajos reģionos;

(7) tā kā šīs norises būtu jāveicina un jāatbalsta, reorganizējot un vienkāršojot esošos lauku attīstības instrumentus;

⁽¹⁾ OV C 170, 4.6.1998., 7. lpp.⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 6. maijā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽³⁾ OV C 407, 28.12.1998., 210. lpp.⁽⁴⁾ OV C 93, 6.4.1999., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 401, 22.12.1998., 3. lpp.⁽⁶⁾ OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp.

- (8) tā kā šādā reorganizācijā būtu jāņem vērā pieredze, kas iegūta, piemērojot esošos instrumentus, kas tādējādi balstās uz tiem instrumentiem, ko īsteno atbilstoši pašreizējiem prioritārajiem mērķiem, kas veicina lauku attīstību, paātrinot lauksaimniecības struktūru pielāgošanu saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas reformu un veicinot lauku reģionu attīstību un struktūrālo pielāgošanu (5.a un 5.b mērķis), kā noteikts Padomes 1988. gada 24. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2052/88 par strukturālo fondu uzdevumiem un to efektivitāti un par pasākumu saskaņošanu savā starpā un ar Eiropas Investīciju banku un citiem esošajiem finanšu instrumentiem⁽¹⁾ un Padomes 1988. gada 19. decembra Regulā (EEK) Nr. 4256/88, ar ko paredz noteikumus Regulas (EEK) Nr. 2052/88 ieviešanai attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantijas fonda (ELVGF) Virzības nodaļu⁽²⁾ un tos, kas ieviesti kā papildu pasākumi 1992. gada kopējai lauksaimniecības politikas reformai ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2078/92 par lauksaimniecības ražošanas metodēm, kas atbilst apkārtējās vides aizsardzības un lauku saglabāšanas prasībām⁽³⁾, Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2079/92, ar ko izveido Kopienas atbalsta sistēmu tiem, kas priekšlaicīgi aizgājuši pensijā no darba lauksaimniecībā⁽⁴⁾, un Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2080/92, ar ko izveido Kopienas atbalsta sistēmu mežsaimniecības pasākumiem lauksaimniecībā⁽⁵⁾;
- (9) tā kā reformētajai lauku attīstības politikai būtu jāaptver visi Kopienas lauku reģioni;
- (10) tā kā kopējās lauksaimniecības politikas 1992. gada reformas ieviestie trīs papildu pasākumi (agrovīde, priekšlaicīga aiziešana pensijā un apmežošana) būtu jāpapildina ar plānu lauksaimniecībai nelabvēlīgajiem reģioniem un reģioniem ar vides ierobežojumiem;
- (11) tā kā citi lauku attīstības pasākumi ietilpst 1. mērķa reģionu integrētajās attīstības programmās, bet tie var ietilpt 2. mērķa reģionu programmās;
- (12) tā kā lauku reģionos lauku attīstības pasākumi būtu jāpievieno tirgus politikai un tiem būtu jāpapildina tirgus politika;
- (13) tā kā ELVGF atbalstam lauku attīstībai būtu jābalstās uz vienotu tiesisku regulējumu, ar ko nosaka pasākumus, kas var pretendēt uz atbalstu, šo pasākumu mērķus un kritērijus atbalsta saņemšanai;
- (14) tā kā Kopienas lauku reģioni ir dažādi, lauku attīstības politikā būtu jāievēro subsidiaritātes princips; tā kā šī iemesla dēļ tai būtu jābūt pēc iespējas decentralizētākai un uzsvars būtu jāliek uz piedalīšanos un metodi no lejas uz augšu; tā kā kritērijiem atbalsta saņemšanai lauku attīstības jomā nebūtu jāietver citi kritēriji, kā vien tie, kuri ir nepieciešami, lai sasniegtu lauku attīstības politikas mērķus;
- (15) tā kā saskaņotība ar pārējiem kopējās lauksaimniecības politikas instrumentiem un ar pārējiem kopējās politikas virzieniem tomēr prasa noteikt atbalsta pamatkritērijus Kopienas līmenī; tā kā jo īpaši būtu jāizvairās no nepamatotiem konkurences izkropļojumiem, ko rada lauku attīstības pasākumi;
- (16) tā kā Padomei, lai nodrošinātu elastību un vienkāršotu likumdošanu, būtu jāpiešķir Komisijai visas vajadzīgās izpildpilnvaras saskaņā ar Līguma 202. panta trešo ievilkumu;
- (17) tā kā Kopienas lauksaimniecības struktūru raksturo liels skaits saimniecību, kurām trūkst strukturālu nosacījumu, lai lauksaimniekiem un viņu ģimenēm nodrošinātu pietiekamus ienākumus un atbilstošus dzīves apstākļus;
- (18) tā kā Kopienas ieguldījumu atbalsta mērķis ir modernizēt lauku saimniecības un uzlabot to dzīvotspēju;

⁽¹⁾ OV L 185, 15.7.1988., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3193/94 (OV L 337, 24.12.1994., 11. lpp.).

⁽²⁾ OV L 374, 31.12.1988., 25. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2085/93 (OV L 193, 31.7.1993., 44. lpp.).

⁽³⁾ OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2272/95 (OV L 288, 1.12.1995., 35. lpp.). Regula labota ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1962/96 (OV L 259, 12.10.1996., 7. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 215, 30.7.1992., 91. lpp. Regula grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2773/95 (OV L 288, 1.12.1995., 37. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 215, 30.7.1992., 96. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 231/96 (OV L 30, 8.2.1996., 33. lpp.).

⁽¹⁹⁾ tā kā Kopienas nosacījumi attiecībā uz ieguldījuma atbalsta kritērijiem būtu jāvienkāršo, salīdzinot ar esošajiem noteikumiem, kas izklāstīti Padomes 1997. gada 20. maija Regulā (EK) Nr. 950/97 par lauksaimniecības struktūru efektivitātes uzlabošanu⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ OV L 142, 2.6.1997., 1. lpp. Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 2331/98 (OV L 291, 30.10.1998., 10. lpp.).

- (20) tā kā konkrētu pabalstu piešķiršana jaunajiem lauksaimniekiem var atvieglot ne tikai saimniecību dibināšanu, bet arī viņu lauku saimniecību strukturālo pārveidošanu pēc nodibināšanas;
- (21) tā kā lauksaimniecības attīstība un specializācija prasa, lai lauksaimniecībā un mežsaimniecībā iesaistītajām personām būtu attiecīgs vispārējās, tehniskās un ekonomiskās izglītības līmenis, jo īpaši attiecībā uz jaunajām vadības, ražošanas un tirgzinības metodēm;
- (22) tā kā ir jāpieliek īpašas pūles, lai izglītotu lauksaimniekus un informētu viņus par videi atbilstošām lauksaimniecības metodēm;
- (23) tā kā būtu jāveicina priekšlaicīga aiziešana pensijā, lai uzlabotu lauksaimniecību dzīvotspēju, ņemot vērā Regulas (EEK) Nr. 2079/92 ieviešanas gaitā iegūto pieredzi;
- (24) tā kā, sniedzot atbalstu lauksaimniecībai nelabvēlīgiem reģioniem, būtu jārosina lauksaimniecības zemes nepārtraukta izmantošana, saglabājot lauku vidi, kā arī noturīgu lauksaimniecības sistēmu uzturēšana un veicināšana;
- (25) tā kā lauksaimniecībai nelabvēlīgie reģioni būtu jāklasificē, pamatojoties uz kopējiem kritērijiem;
- (26) tā kā nav nepieciešams veikt lauksaimniecībai nelabvēlīgo reģionu sīkāku klasifikāciju Kopienas līmenī;
- (27) tā kā būtu jāparedz nosacījumi kompensācijas pabalstu piešķiršanai, lai nodrošinātu šīs atbalsta sistēmas efektivitāti un nodrošinātu tās mērķu sasniegšanu;
- (28) tā kā reģionos ar vides ierobežojumiem, kuros ir ierobežota lauksaimnieciskā zemes izmantošana, varētu būt nepieciešams piešķirt atbalstu lauksaimniekiem, lai viņi varētu risināt savas, no šiem ierobežojumiem izrietošās, konkrētās problēmas;
- (29) tā kā nākotnē īpaša nozīme būtu jāpiešķir agrovides instrumentiem, lai atbalstītu noturīgu lauku reģionu attīstību un atbildētu uz sabiedrības pieaugošo pieprasījumu pēc vidi sargājošiem pakalpojumiem;
- (30) tā kā Regulā (EEK) Nr. 2078/92 noteikto esošo agrovides atbalstu būtu jāturpina sniegt konkrētiem vides aizsardzības pasākumiem, ņemot vērā šīs sistēmas ieviešanas gaitā gūto pieredzi, kas sīki aprakstīta Komisijas ziņojumā, kurš iesniegts, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 2078/92 10. panta 2. punktu;
- (31) tā kā agrovides atbalsta shēmai būtu jāturpina rosināt lauksaimniekus apkalpot sabiedrību kopumā, ieviešot vai turpinot izmantot lauksaimniecības praksi, kas atbilst pieaugošajai vajadzībai aizsargāt un uzlabot vidi, dabas resursus, augsni un sugu daudzveidību un saglabāt ainavu un lauku vidi;
- (32) tā kā uzlabojumi lauksaimniecības produktu pārstrādē un tirdzniecībā būtu jāveicina, atbalstot investīcijas šajā jomā;
- (33) tā kā šāds atbalsts var lielā mērā balstīties uz esošajiem noteikumiem, kas šobrīd ir izklāstīti Padomes 1997. gada 20. maija Regulā (EK) Nr. 951/97 par lauksaimniecības produktu pārstrādes un realizācijas nosacījumu uzlabošanu ⁽¹⁾;
- (34) tā kā būtu jānodrošina, lai šādi ieguldījumi ir dzīvotspējīgi un lai lauksaimnieki gūst ekonomisku labumu no veiktajiem pasākumiem;
- (35) tā kā mežsaimniecība ir lauku attīstības neatņemama sastāvdaļa un tāpēc mežsaimniecības pasākumi būtu jāiekļauj lauku attīstības atbalsta shēmā; tā kā atbalsts mežsaimniecībai neizkropļo konkurenci un tās ietekme uz tirgu ir neitrāla;

⁽¹⁾ OV L 142, 2.6.1997., 22. lpp.

- (36) tā kā mežsaimniecības pasākumi būtu jāpieņem, ievērojot Kopienas un dalībvalstu paredzētos pasākumus starptautiskā līmenī, un jābalsta uz dalībvalstu mežsaimniecības plāniem; tā kā šādos pasākumos būtu jāņem vērā arī ar klimata pārmaiņām saistītās īpašās problēmas;
- (37) tā kā mežsaimniecības pasākumi būtu jābalsta uz tiem pasākumiem, kas ietverti esošajās shēmās, kas izklāstītas Padomes 1989. gada 29. maija Regulā (EEK) Nr. 1610/89, ar ko paredz piemērošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 4256/88 attiecībā uz shēmu Kopienas lauku reģionu mežu attīstību un optimālu izmantošanu ⁽¹⁾, un Padomes 1990. gada 29. marta Regulā (EEK) Nr. 867/90 par mežsaimniecības produktu pārstrādes un realizācijas nosacījumu uzlabošanu ⁽²⁾;
- (38) tā kā lauksaimniecības zemju apmežošanas ir īpaši nozīmīga augsnes izmantošanas un vides aspektā un arī kā ieguldījums noteiktu mežsaimniecības produktu krājumu palielināšanā; tā kā šī iemesla dēļ būtu jāturpina piešķirt esošo atbalstu apmežošanai, ko nosaka Regula (EEK) Nr. 2080/92, ņemot vērā šīs shēmas īstenošanā iegūto pieredzi, kas sīki aprakstīta Komisijas ziņojumā, kurš iesniegts, ievērojot 8. panta 3. punktu;
- (39) tā kā būtu jāpiešķir maksājumi pasākumiem, kas vērsti uz mežu ekoloģiskās stabilitātes saglabāšanu un uzlabošanu noteiktos reģionos;
- (40) tā kā būtu jāpiešķir atbalsts citiem pasākumiem, kas saistīti ar lauksaimniecības darbībām un to pārveidošanu; tā kā pasākumu saraksts būtu jānosaka, pamatojoties uz pieredzi un ņemot vērā nepieciešamību daļēji balstīt lauku attīstību uz nelauksaimniecisku darbību un pakalpojumiem, lai samazinātu ekonomiskās un sociālās lejupslīdes tendenci un lauku iedzīvotāju skaita samazināšanos; tā kā būtu jāatbalsta pasākumi, kas vērsti uz nevienlīdzības likvidēšanu un sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju veicināšanu;
- (41) tā kā patērētāju pieprasījums pēc lauksaimniecības produktiem, kas ražoti ar bioloģiskām metodēm, palielinās; tā kā šī parādība tādējādi rada jaunu lauksaimniecības produktu tirgu; tā kā bioloģiskā lauksaimniecība uzlabo lauksaimniecības darbību stabilitāti un tādējādi sekmē šīs regulas vispārējo mērķu sasniegšanu; tā kā īpai lauku attīstības atbalsta pasākumi var sekmēt lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un realizēšanu;
- (42) tā kā tiem lauku attīstības pasākumiem, par kuriem var saņemt Kopienas atbalstu, būtu jāatbilst Kopienas tiesībām un būtu jāaskan ar pārējo Kopienas politiku, kā arī ar citiem kopējās lauksaimniecības politikas instrumentiem;
- (43) tā kā saskaņā ar šo regulu atbalsts nebūtu jāsniedz noteiktiem pasākumiem, par kuriem var saņemt atbalstu saskaņā ar citiem kopējās lauksaimniecības politikas instrumentiem, un jo īpaši tiem, uz ko attiecas atbalsta shēmas saskaņā ar tirgus kopīgo organizāciju, ievērojot ar objektīviem kritērijiem pamatotus izņēmumus;
- (44) tā kā, ņemot vērā esošo atbalstu ražotāju grupām un to apvienībām dažādās tirgus kopīgajās organizācijās, vairs nav nepieciešams īpašs atbalsts ražotāju grupām lauku attīstības jomā; tā kā šī iemesla dēļ būtu jāpārtrauc atbalsta shēma, ko nosaka Padomes 1997. gada 20. maija Regula (EK) Nr. 952/97 par ražotāju grupām un to apvienībām ⁽³⁾;
- (45) tā kā Kopienas atbalsta finansējums papildu pasākumiem un citiem lauku attīstības pasākumiem reģionos, izņemot 1. mērķa reģionus, būtu jāsaņem no ELVGF Garantiju nodaļas; tā kā attiecīgi ir pieņemti Regulā (EK) Nr. 1260/1999 izklāstītie finanšu pamatnoteikumi;
- (46) tā kā Kopienas atbalsta finansējums lauku attīstības pasākumiem reģionos, uz kuriem attiecas 1. mērķis, būtu jāturpina no ELVGF Virzības nodaļas, izņemot trīs esošos papildu pasākumus un atbalstu lauksaimniecībai nelabvēlīgiem reģioniem un reģioniem ar vides ierobežojumiem;

⁽¹⁾ OV L 165, 15.6.1989., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 91, 6.4.1990., 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 142, 2.6.1997., 30. lpp.

- (47) tā kā attiecībā uz atbalstu lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst 1. mērķa un 2. mērķa programmās, un jo īpaši attiecībā uz šo pasākumu integrētajām programmām būtu jāpiemēro Regula (EK) Nr. 1260/1999; tā kā finansēšanas noteikumos tomēr būtu jāņem vērā Garantiju nodaļas 2. mērķa reģionu pasākumu finansējums;
- (48) tā kā 1. mērķa vai 2. mērķa programmās neietvertie lauku attīstības pasākumi būtu jāietver lauku attīstības programmās, ievērojot īpašus noteikumus; tā kā atbalsta likmes šādiem pasākumiem būtu jādiferencē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/1999 29. panta 1. punktā noteiktajiem vispārējiem principiem, pietiekamā mērā ievērojot sociālās un ekonomiskās kohēzijas prasības; tā kā rezultātā šī atbalsta likmes principā būtu jādiferencē starp 1. mērķa un 2. mērķa reģioniem un pārējiem reģioniem un tā kā šajā regulā noteiktās likmes ir Kopienas atbalsta maksimālās likmes;
- (49) tā kā papildus lauku attīstības programmām Komisijai pēc savas iniciatīvas būtu jāsigatavo noteikumi lauku attīstības pētījumiem, neskarot Regulas (EK) Nr. 1260/1999 19. un 20. pantā paredzēto lauku attīstības iniciatīvu;
- (50) tā kā būtu jāizstrādā attiecīgi noteikumi lauku attīstības atbalsta uzraudzībai un novērtēšanai, kā atsauci izmantojot labi definētus indikatorus, par kuriem jāvienojas un ko nosaka pirms programmas īstenošanas;
- (51) tā kā lauku attīstības pasākumiem jāatbilst dalībvalstu atbalsta kritērijiem bez Kopienas līdzfinansējuma; tā kā, paturot prātā šāda atbalsta ievērojamo ekonomisko ietekmi, kā arī, lai nodrošinātu atbilstību pasākumiem, par kuriem var saņemt Kopienas atbalstu, un vienkāršotu procedūras, būtu jāizstrādā konkrēti valsts atbalsta noteikumi;
- (52) tā kā būtu jābūt iespējai pieņemt pagaidu noteikumus, lai atvieglotu pāreju no esošajām atbalsta shēmām uz jaunajām lauku attīstības atbalsta shēmām;
- (53) tā kā šajā regulā paredzētā jaunā atbalsta shēma aizstāj esošās atbalsta shēmas, kuras šī iemesla dēļ atceļ; tā kā rezultātā būs jāatceļ arī galēji perifēro reģionu un Egejas jūras salu izņēmuma statuss esošajās shēmās; tā kā jaunie noteikumi, kas paredz nepieciešamo elastību, pielāgojumus un atkāpes, lai ņemtu vērā šo reģionu īpašās vajadzības, tiks izstrādāti pēc tam, kad būs sastādītas lauku attīstības pasākumu programmas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN MĒRĶI

1. pants

3. Lauku attīstības pasākumi:

1. Šī regula nosaka Kopienas atbalstu noturīgai lauku attīstībai.

— ir integrēti pasākumos, kas veicina to reģionu attīstību un strukturālo pielāgošanu, kuru attīstība atpaliek (1. mērķis), un

2. Lauku attīstības pasākumi pavada un papildina pārējos kopējās lauksaimniecības politikas instrumentus un tādējādi palīdz sasniegt Līguma 33. pantā izklāstītos mērķus.

— tiek pievienoti pasākumiem, kas atbalsta to reģionu ekonomisko un sociālo pārneid, kuros sastopamas strukturālas grūtības (2. mērķis),

attiecīgajos reģionos, ņemot vērā konkrētos Kopienas atbalsta mērķus šo mērķu darbības jomās, kā noteikts Līguma 158. un 160. pantā un Regulā (EK) Nr. 1260/1999, kā arī saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. pants

Atbalsts lauku attīstībai, kas saistīta ar lauksaimniecības darbību un tās pārveidi, var attiekties uz šādām jomām:

- lauksaimniecību un lauksaimniecības produktu pārstrādes un realizācijas struktūru uzlabošanu,
- lauksaimniecības produktu potenciālo pārveidi un pārorientāciju, jaunu tehnoloģiju ieviešanu un produktu kvalitātes uzlabošanu,
- nepārtikas produktu ražošanas veicināšanu,
- noturīga mežu attīstību,
- darbības dažādošanu ar mērķi radīt papildu vai alternatīvus darbības veidus,

- dzīvotspējīgu sociālo struktūru saglabāšanu un stiprināšanu,
- ekonomiskās darbības attīstību un nodarbinātības saglabāšanu un radīšanu ar mērķi nodrošināt esošā raksturīgā potenciāla labāku izmantošanu,
- darba un dzīves apstākļu uzlabošanu,
- zemu investīciju lauksaimniecības sistēmu saglabāšanu un veicināšanu,
- augstu dabas vērtību un noturīgas lauksaimniecības saglabāšanu un veicināšanu, ievērojot vides aizsardzības prasības,
- nevienlīdzības likvidēšanu un vīriešu un sieviešu vienlīdzīgu iespēju veicināšanu, jo īpaši atbalstot sieviešu ierosinātos un īstenotos projektus.

3. pants

Atbalstu piešķir II sadaļā definētajiem lauku attīstības pasākumiem, ievērojot tajā izklāstītos nosacījumus.

II SADAĻA

LAUKU ATTĪSTĪBAS PASĀKUMI

I NODAĻA

INVESTĪCIJAS LAUKU SAIMNIECĪBĀS

- uzlabot kvalitāti,

- saglabāt un uzlabot dabas vidi, higiēnas apstākļus un dzīvnieku labturības standartus,

- veicināt lauksaimniecības darbību dažādošanu.

4. pants

Atbalsts investīcijām lauku saimniecībās palīdz uzlabot lauksaimniecības ienākumus un dzīves, darba un ražošanas apstākļus.

5. pants

Šādām investīcijām ir viens vai vairāki šādi mērķi:

- samazināt ražošanas izmaksas,

- uzlabot un pārvietot ražošanu,

Investīciju atbalstu piešķir tām lauku saimniecībām:

- kuras var pierādīt savu ekonomisko dzīvotspēju,

- kuras atbilst obligātajiem standartiem attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību un
- kurās lauksaimniekiem ir piemērotas profesionālās iemaņas un kompetence.

6. pants

Atbalstu nepiešķir investīcijām, kuru mērķis ir palielināt tādas produkcijas apjomu, kurai nevar atrast normālu tirdzniecības noietu.

7. pants

Dalībvalstis nosaka ierobežojumus kopējām investīcijām, kuras var saņemt atbalstu.

Maksimālais kopējā atbalsta apjoms, izteikts procentos no kopējā to investīciju apjoma, kuras var saņemt atbalstu, lauksaimniecībai nelabvēlīgajos reģionos ir 40 % līdz 50 %. Ja investīcijas attiecas uz jaunajiem lauksaimniekiem, kā norādīts II nodaļā, šie procenti var sasniegt 45 % līdz 55 % maksimumu lauksaimniecībai nelabvēlīgajos reģionos.

II NODAĻA

ATBALSTS JAUNAJIEM LAUKSAIMNIEKIEM

8. pants

1. Atbalstu darbības sākšanai jaunajiem lauksaimniekiem piešķir ar šādiem nosacījumiem:
 - lauksaimnieks ir jaunāks par 40 gadiem,
 - lauksaimniekam ir piemērotas profesionālās iemaņas un kompetence,
 - lauksaimnieks dibina lauku saimniecību pirmo reizi,
 - attiecībā uz saimniecību:
 - i) var pierādīt ekonomisko dzīvotspēju un

- ii) tiek ievēroti obligātie standarti attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību;

- lauksaimnieks ir saimniecības vadītājs.

Var piemērot īpašus nosacījumus, ja jaunais lauksaimnieks nav vienīgais saimniecības vadītājs. Šiem nosacījumiem ir jābūt līdzvērtīgiem tiem, ko piemēro jaunam lauksaimniekam, kas uzsāk darbību kā vienīgais saimniecības vadītājs.

2. Atbalsts darbības uzsākšanai var ietvert:

- vienreizēju prēmiju, kas nepārsniedz pielikumā noteikto maksimālo pieļaujamo summu,
- procentu subsīdiju aizdevumiem, kurus ņem, lai segtu dibināšanas izdevumus; procentu subsīdijas kapitalizētā vērtība nedrīkst pārsniegt prēmijas vērtību.

III NODAĻA

MĀCĪBAS

9. pants

Atbalsts profesionālajai apmācībai palīdz uzlabot lauksaimnieku un pārējo lauksaimniecības un mežsaimniecības darbībās un to pārveidē iesaistīto personu profesionālās iemaņas un kompetenci.

Mācības jo īpaši ir paredzētas tam, lai:

- sagatavotu lauksaimniekus kvalitatīvai ražošanas pārorientācijai, tādas ražošanas prakses piemērošanai, kas ir savienojama ar ainavas saglabāšanu un nostiprināšanu, vides aizsardzību, higiēnas standartiem un dzīvnieku labturību, un tādu iemaņu apguvei, kas vajadzīgas, lai viņi varētu vadīt ekonomiski dzīvotspējīgu saimniecību, un
- sagatavotu mežu īpašniekus un pārējās mežsaimniecībā iesaistītās personas mežu pārvaldīšanas prakses piemērošanai, lai uzlabotu mežu saimnieciskās, ekoloģiskās un sociālās funkcijas.

IV NODAĻA

PRIEKŠLAICĪGA AIZIEŠANA PENSIJĀ

10. pants

1. Atbalsts priekšlaicīgai aiziešanai pensijā no darbības lauksaimniecībā palīdz sasniegt šādus mērķus:

- nodrošināt ienākumu gados vecākiem lauksaimniekiem, kas nolemj pārtraukt lauksaimniecisko darbību,
- veicināt šādu gados vecāku lauksaimnieku nomaņu ar lauksaimniekiem, kas vajadzības gadījumā spēj uzlabot palikušo lauku saimniecību ekonomisko dzīvotspēju,
- piešķirt lauksaimniecībā izmantojamo zemi nelauksaimnieciskiem mērķiem, ja tās izmantošana lauksaimniecībā nenodrošina nosacījuma par dzīvotspēju apmierinošu izpildi.

2. Atbalsts priekšlaicīgai aiziešanai pensijā var ietvert pasākumus, kas paredz ienākumus saimniecību strādniekiem.

11. pants

1. Persona, kas nodod saimniecību citai personai:

- noteikti pārtrauc jebkādu komerciālu lauksaimniecisko darbību, taču tā var turpināt nodarboties ar nekomerciālo lauksaimniecību un paturēt lietošanā ēkas,
- nav jaunāka par 55 gadiem, bet brīdī, kad saimniecība tiek nodota citai personai, vēl nav sasniegusi parasto pensijas vecumu, un
- pirms saimniecības nodošanas citai personai ir desmit gadus nodarbojusies ar lauksaimniecību.

2. Saimniecības pārņēmējs:

- nomaina lauku saimniecības vadītāju vai arī pārņem visu vai daļu no atbrīvotās zemes. Pārņēmēja saimniecības ekonomiskā dzīvotspēja ir jāuzlabo laika periodā un atbilstoši nosacījumiem, ko definē, jo īpaši ņemot vērā pārņēmēja profesionālās iemaņas un kompetenci, kā arī zemes platību un darba apjomu vai ienākumus saskaņā ar reģionu un ražošanas veidu,

- demonstrē piemērotas profesionālās iemaņas un kompetenci un

- apņemas veikt lauksaimniecisku darbību lauku saimniecībā vismaz 5 gadus.

3. Laukstrādnieks:

- noteikti pārtrauc darbu saimniecībā,
- nav jaunāks par 55 gadiem, bet vēl nav sasniedzis parasto pensijas vecumu,
- iepriekšējos piecus gadus vismaz pusi no sava darba laika ir strādājis saimniecībā kā ģimenes palīgs vai laukstrādnieks,
- četros gados pirms tās personas priekšlaicīgas aiziešanas pensijā, kas nodod saimniecību citai personai, ir nostrādājis šīs personas lauku saimniecībā vismaz tādu laika periodu, kas ir līdzvērtīgs diviem pilnas darba slodzes gadiem, un
- ir sociālās nodrošināšanas programmas dalībnieks.

4. Pārņēmējs, kas nenodarbojas ar lauksaimniecību, var būt jebkura cita persona vai institūcija, kas pārņem atbrīvoto zemi, lai to izmantotu nelauksaimnieciskiem mērķiem, piemēram, mežsaimniecībai vai ekoloģisko rezervātu veidošanai, kas tādā veidā ir savienojams ar lauku vides aizsardzību vai kvalitātes uzlabošanu.

5. Šajā pantā izklāstītos nosacījumus piemēro visa tā perioda laikā, kurā persona, kas nodevusi saimniecību citai personai, saņem priekšlaicīgās pensijā aiziešanas atbalstu.

12. pants

1. Pielikumā ir noteiktas maksimālās summas, kas atbilst Kopienas atbalsta piešķiršanas kritērijiem.

2. Personai, kas ir nodevusi savu saimniecību citai personai, priekšlaicīgās pensijā aiziešanas atbalsta ilgums kopā nepārsniedz 15 gadus, bet laukstrādniekam — 10 gadus. Tas neturpinās ilgāk par personas, kas nodevusi saimniecību citai personai, septiņdesmit piekto dzimšanas dienu un neturpinās pēc tam, kad laukstrādnieks ir sasniedzis parasto pensijas vecumu.

Ja personai, kas ir nodevusi savu saimniecību citai personai, parasto pensiju maksā dalībvalsts, priekšlaicīgās pensijā aiziešanas atbalstu piešķir kā papildinājumu, ņemot vērā attiecīgās valsts pensijas summu.

V NODAĻA

LAUKSAIMNIECĪBAI NELABVĒLĪGIE REĢIONI UN REĢIONI AR VIDES IEROBEŽOJUMIEM

13. pants

Atbalsts lauksaimniecībai nelabvēlīgiem reģioniem un reģioniem ar vides ierobežojumiem palīdz sasniegt šādus mērķus:

a) *kompensācija reģioniem, kas ir nelabvēlīgi lauksaimniecībai dabisku iemeslu dēļ:*

- lai nodrošinātu to, ka zeme lauksaimniecībā tiek izmantota nepārtraukti un tādējādi palīdzot saglabāt dzīvotspējīgu lauku sabiedrību,
- saglabātu lauku vidi,
- saglabātu un veicinātu noturīgas lauksaimniecības sistēmas, kurās jo īpaši ievērotas dabas aizsardzības prasības;

b) *kompensācija reģioniem ar vides ierobežojumiem,*

- lai nodrošinātu vides aizsardzības prasību ievērošanu un aizsargātu lauksaimniecību reģionus ar vides ierobežojumiem.

14. pants

1. Lauksaimniecībai nelabvēlīgo reģionu lauksaimniekiem var sniegt atbalstu, piešķirot kompensāciju pabalstus.

2. Kompensāciju pabalstus piešķir par hektāru no lauksaimniecībā izmantojamās platības tiem lauksaimniekiem, kuri:

- apsaimnieko minimālu zemes platību, kuras apmērs jānosaka,

— apņemas veikt lauksaimniecisko darbību lauksaimniecībai nelabvēlīgajā reģionā vismaz piecus gadus, sākot no kompensācijas pabalsta pirmās izmaksas, un

— piemēro parasto efektīvo lauksaimniecības praksi, kas ir savienojama ar nepieciešamību aizsargāt vidi un saglabāt lauku vidi, jo īpaši izmantojot noturīgas lauksaimniecības metodes.

3. Ja tādu vielu atliekas, kas ir aizliegtas ar Direktīvu 96/22/EK ⁽¹⁾, vai tādu vielu atliekas, ko minētā direktīva atļauj, bet kas ir izmantotas nelikumīgi, saskaņā ar Padomes Direktīvas 96/23/EK ⁽²⁾ attiecīgajiem noteikumiem tiek atklātas ražotājam piederoša liellopu ganāmpulka dzīvniekā, vai, ja ražotāja īpašumā jebkādā formā tiek atklāta neatļauta viela vai produkts, vai arī viela vai produkts, ko Direktīva 96/22/EK atļauj, bet kas tiek glabāta nelikumīgi, tad ražotājam nepiešķir kompensāciju pabalstu visā šī atklājuma kalendārajā gadā.

Atkārtota pārkāpuma gadījumā, atkarībā no pārkāpuma smaguma, pabalsta nepiešķiršanas periodu var pagarināt līdz pieciem gadiem, sākot no gada, kurā ir ticis atklāts atkārtotais pārkāpums.

Ja dzīvnieku īpašnieks vai turētājs rada šķēršļus laikā, kad, piemērojot attiecīgās valsts atlieku uzraudzības plānu, tiek izdārīta pārbaude un ņemti nepieciešamie paraugi vai kad tiek veikti saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK paredzētie pētījumi un pārbaudes, tad piemēro pirmajā daļā paredzētos sodus.

15. pants

1. Kompensāciju pabalstus nosaka tādā apmērā, kāds:

- ir pietiekams, lai sniegtu efektīvu atbalstu esošo kavēkļu kompensēšanā un
- izvairītos no pārmērīgas kompensēšanas.

2. Kompensāciju pabalsti ir pienācīgi jādiferencē, ņemot vērā:

- situāciju un konkrētajam reģionam raksturīgos attīstības mērķus,
- jebkāda pastāvīga, dabas radīta kavēkļa, kas ietekmē lauksaimniecību, smagumu,

⁽¹⁾ OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

— konkrētās vides problēmas, kas vajadzības gadījumā ir jāatrisina,

— ražošanas veidu un vajadzības gadījumā — saimniecības ekonomisko struktūru.

3. Kompensāciju pabalstus nosaka, ievērojot pielikumā izklāstītās minimālās un maksimālās summas.

Kompensāciju pabalstus, kas pārsniedz šo maksimālo summu, var piešķirt ar noteikumu, ka visu kompensāciju pabalstu kopējā summa, ko piešķir attiecīgās programmas līmenī, nepārsniedz šo maksimālo summu. Tomēr objektīvu apstākļu attaisnotos gadījumos dalībvalstis var apvienot vairākas reģionālās programmas, lai aprēķinātu vidējo summu.

16. pants

1. Uz Kopienas dabas aizsardzības noteikumiem pamatotu izmaksu un zaudēto ienākumu, kas radušies lauksaimnieciskās izmantošanas ierobežojumu ieviešanas rezultātā, kompensācijas var izmaksāt tiem lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas lauksaimnieciskās izmantošanas ierobežojumi reģionos ar vides ierobežojumiem, ja šādas kompensācijas ir nepieciešamas, lai atrisinātu konkrētas problēmas, kas izriet no šādiem noteikumiem.

2. Kompensāciju līmeni nosaka tādā apmērā, lai izvairītos no pārkompensēšanas, un tas jo īpaši ir nepieciešams, izmaksājot kompensācijas lauksaimniecībai nelabvēlīgos reģionos.

3. Pielikumā ir noteikta Kopienas atbalsta maksimālā summa.

17. pants

Lauksaimniecībai nelabvēlīgie reģioni ietver:

- kalnu rajonus (18. pants),
- pārējos lauksaimniecībai nelabvēlīgos rajonus (19. pants) un
- rajonus, kuros ir īpaši apgrūtinājumi (20. pants).

18. pants

1. Kalnu rajoni ir tie rajoni, ko raksturo ievērojami ierobežotas iespējas zemes izmantošanā un jūtama darba izmaksu palielināšanās šādu iemeslu dēļ:

- ļoti smagi klimatiskie apstākļi, ko rada augstums, kura veģetatīvā sezona ir ievērojami īsāka,
- zemākā augstumā lielāko daļu attiecīgā reģiona aizņem nogāzes, kas ir pārāk stāvas, lai izmantotu mašīnas, vai kas prasa ļoti dārgu speciālo iekārtu izmantošanu, vai
- abi šie faktori ir sastopami kopā, un katra atsevišķā faktora radītais kavēklis ir mazāk jūtams, bet abi kopā tie rada ievērojamu kavēkli.

2. Reģionus uz ziemeļiem no 62. paralēles, kā arī atsevišķus kaimiņu rajonus pielīdzina kalnu rajoniem.

19. pants

Lauksaimniecībai nelabvēlīgie reģioni, ko apdraud zemes izmantošanas pārtraukšana un kuros ir nepieciešams saglabāt lauku vidi, ietver lauksaimniecības rajonus, kas ir viendabīgi, raugoties no dabiskās ražošanas noteikumu viedokļa, un kam piemīt šādas īpašības:

- zeme ar zemu ražību, sarežģītu augsnes apstrādi un ierobežotu potenciālu, ko nevar paaugstināt, ja vien neiegulda pārlietu lielas izmaksas, un kas galvenokārt ir piemērota ekstensīvai lopkopībai,
- no dabiskās vides zemās ražības izrietoša ražošana, kuras rezultāti ir manāmi zemāki par vidējiem, salīdzinot ar galvenajiem ekonomisko sasniegumu indeksiem lauksaimniecībā,
- mazs vai sarūkošs iedzīvotāju skaits, kas galvenokārt ir atkarīgs no lauksaimnieciskās darbības, un, šim skaitam samazinoties, paātrinātā tempā, tiktu apdraudēta reģiona dzīvotspēja un turpmākā apdzīvotība.

20. pants

Lauksaimniecībai nelabvēlīgie reģioni var ietvert citus, īpaši apgrūtinātus reģionus, kuros, ja nepieciešams, kā arī ievērojot noteiktus nosacījumus, lauksaimniecība būtu jāturpina, lai saglabātu vai uzlabotu vidi, uzturētu lauku vidi un saglabātu reģiona tūrisma potenciālu vai arī lai aizsargātu piekrasti.

21. pants

16. un 20. pantā minēto reģionu kopējā platība nevar pārsniegt 10 % no attiecīgās dalībvalsts teritorijas.

2. Agrovīdes pasākumi ietver ne tikai parastās efektīvās lauksaimniecības prakses piemērošanu.

Tie nodrošina pakalpojumus, ko nesniedz pārējie atbalsta pasākumi, piemēram, tirgus atbalsts vai kompensāciju pabalsti.

VI NODAĻA

AGROVIDE

22. pants

Atbalsts lauksaimnieciskās ražošanas metodēm, kas paredzētas vides aizsardzībai un lauku vides (agrovīdes) uzturēšanai, palīdz sasniegt Kopienas politikas mērķus attiecībā uz lauksaimniecību un vidi.

Šāds atbalsts veicina:

- lauksaimniecībā izmantojamās zemes izmantošanu tādos veidos, kas ir savienojami ar vides aizsardzību un uzlabošanu, ainavu un tās īpašībām, dabas resursiem, augsnes un sugu daudzveidību,
- videi draudzīgu ekstensīvu lauksaimniecību un zemas intensitātes ganību sistēmas pārvaldīšanu,
- apdraudētas, lauksaimnieciski izmantojamas vides saglabāšanu, kam ir liela dabas vērtība,
- lauksaimniecībā izmantojamās zemes ainavas un vēsturisko vērtību uzturēšanu kārtībā,
- vides plānošanas izmantošanu lauksaimniecības praksē.

23. pants

1. Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas apņemas veikt agrovīdes pasākumus vismaz piecus gadus. Vajadzības gadījumā īpašiem pasākumu veidiem nosaka garāku periodu, ņemot vērā to ietekmi uz vidi.

24. pants

1. Atbalstu agrovīdes pasākumiem piešķir katru gadu un aprēķina, pamatojoties uz:

- zaudētajiem ienākumiem,
- papildu izmaksām, kas izriet no attiecīgā pasākuma, un
- vajadzības paredzēt stimulēšanas līdzekļus.

Aprēķinot ikgadējā atbalsta līmeni, var ņemt vērā arī pasākuma izpildei nepieciešamo bezpeļņas kapitālieguldījumu izmaksas.

2. Pielikumā ir noteikta gada maksimālā summa, par kādu ir iespējams saņemt Kopienas atbalstu. Šīs summas ir pamatotas tam reģionam, kurā atrodas saimniecība, kur piemēro agrovīdes pasākumus.

VII NODAĻA

LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU PĀRSTRĀDES UN
REALIZĀCIJAS UZLABOŠANA

25. pants

1. Atbalsts investīcijām atvieglo lauksaimniecības produktu pārstrādes un realizācijas uzlabošanu un racionalizāciju un tādējādi palīdz palielināt konkurētspēju un šādu produktu pievienoto vērtību.

2. Šāds atbalsts tiek sniegts vienam vai vairākiem šādiem mērķiem:

- virzīt ražošanu saskaņā ar paredzamām tirgus tendencēm vai veicināt jaunu lauksaimniecības produktu tirdzniecības vietu attīstību,
- uzlabot vai racionalizēt realizācijas kanālus vai pārstrādes procedūras,
- uzlabot produktu pasniegšanu un sagatavošanu vai veicināt blakusproduktu vai atkritumu labāku izmantošanu vai iznīcināšanu,
- izmantot jaunas tehnoloģijas,
- atbalstīt investīcijas, kas saistītas ar jaunievedumiem,
- uzlabot un uzraudzīt kvalitāti,
- uzlabot un uzraudzīt veselības aizsardzības apstākļus,
- aizsargāt vidi.

26. pants

1. Atbalstu piešķir tām personām, kurām ir galīgā atbildība par investīciju finansēšanu uzņēmumos:

- kuru ekonomisko dzīvotspēju var pierādīt un
- kuras atbilst obligātajiem standartiem attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību.

2. Investīcijām ir jāpalīdz uzlabot situāciju attiecīgajā lauksaimniecības pamatražošanas sektorā. Tām ir jāgarantē šādu pamatproduktu ražotājiem atbilstoša iegūto ekonomisko labumu daļa.

3. Jādemostrē pietiekami pierādījumi, ka attiecīgajiem produktiem var atrast noietu parastās tirdzniecības vietās.

27. pants

1. Investīcijas attiecas uz Līguma I pielikumā minēto produktu pārstrādi un tirgū laišanu, izņemot zivsaimniecības produktus.

2. Investīcijas atbilst atlases kritērijiem, kas nosaka prioritātes un kas norāda investīciju veidus, kuriem nav tiesību uz atbalstu.

28. pants

1. Atbalstu nesniedz šādiem investīciju veidiem:

- investīcijām mazumtirdzniecībā,
- investīcijām trešo valstu produktu pārstrādē un realizācijā.

2. Kopējais maksimālā atbalsta apjoms, izteikts procentos no to investīciju apjoma, par kurām var saņemt atbalstu, ir:

- a) 50 % 1. mērķa reģionos;
- b) 40 % pārējos reģionos.

VIII NODAĻA

MEŽSAIMNIECĪBA

29. pants

1. Atbalsts mežsaimniecībai palīdz uzturēt un attīstīt mežu ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās funkcijas lauku reģionos.

2. Šādu atbalstu sniedz jo īpaši vienam vai vairākiem šādiem mērķiem:

- noturīga mežu pārvalde un mežsaimniecības attīstība,
- mežu resursu uzturēšana un uzlabošana,
- mežu platību paplašināšana.

3. Šādu atbalstu piešķir tikai par tiem mežiem, kas pieder privātpersonām vai to apvienībām, vai pašvaldībām, vai to apvienībām. Šis ierobežojums neattiecas uz 30. panta 1. punkta sestajā ievilkumā paredzētajiem pasākumiem.

4. Šāds atbalsts palīdz izpildīt Kopienas un dalībvalstu paredzētos pasākumus starptautiskā līmenī. Tas balstās uz attiecīgo valstu vai vietēja mēroga mežu programmām vai līdzvērtīgiem instrumentiem, kuros būtu jāņem vērā saistības, ko uzņemas ministru konferencēs par mežu aizsardzību Eiropā.

5. Šajā regulā ierosinātajiem pasākumiem reģionos, ko klasificē kā augsta vai vidēja mežu ugunsgrēku riska reģionos saskaņā ar Padomes 1992. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2158/92 par Kopienas mežu aizsardzību no ugunsgrēkiem⁽¹⁾, ir jāsaņem ar dalībvalstu mežu aizsardzības plāniem, ko tās iesniedz saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2158/92.

30. pants

1. Atbalsts mežsaimniecībai attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem pasākumiem:

- zemes apmežošana, uz kuru neattiecas 31. pants, ar noteikumu, ka šādi stādījumi ir pieskaņoti vietējiem apstākļiem un ir savienojami ar vidi,
- investīcijas mežos, kuru mērķis ir uzlabot to ekonomisko, ekoloģisko vai sociālo vērtību,
- investīcijas mežsaimniecības produktu novākšanas, pārstrādes un realizācijas uzlabošanā un racionalizēšanā un investīcijas, kas attiecas uz koka kā izejmateriāla izmantošanu tikai tajās darbībās, kas tiek veiktas pirms rūpnieciskās pārstrādes,
- jaunu tirdzniecības vietu izveides veicināšana mežsaimniecības produktu izmantošanai un realizācijai,
- mežu īpašnieku apvienību dibināšana, ko veido, lai palīdzētu to dalībniekiem uzlabot noturīgu un efektīvu mežu pārvaldīšanu,

— dabas katastrofu un ugunsgrēku iedragātā mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana, ieviešot attiecīgus profilakses līdzekļus.

2. Noteikumus, kas izklāstīti I un VII nodaļā, izņemot 7. panta otro daļu, piemēro investīcijām atkarībā no apstākļiem.

31. pants

1. Atbalstu piešķir lauksaimniecībā izmantojamās zemes apmežošanai ar noteikumu, ka šādi stādījumi ir pieskaņoti vietējiem apstākļiem un ir saderīgi ar vidi.

Šāds atbalsts, papildus stādījumu izmaksām, var ietvert:

- ikgadēju prēmiju par apmežoto hektāru, lai segtu uzturēšanas izmaksas laika periodā līdz pieciem gadiem,
- ikgadēju prēmiju par hektāru, lai segtu ienākuma zaudējumus, ko radījusi apmežošana, laika periodā, kas nepārsniedz 20 gadus, tiem lauksaimniekiem vai viņu apvienībām, kas apstrādājuši zemi pirms tās apmežošanas, vai jebkuram citam privāttiesību subjektam.
- 2. Ja lauksaimniecībā izmantojamās zemes apmežošanu veic valsts iestāde, atbalsts sedz tikai izveidošanas izmaksas.
- 3. Atbalstu lauksaimniecībā izmantojamās zemes apmežošanai nepiešķir:
- lauksaimniekiem, kam izmaksā priekšlaicīgas pensijā aiziešanas atbalstu,
- Ziemassvētku eglīšu stādīšanai.

Ja tiek audzētas ātraudzīgas sugas īsā laika periodā, tad atbalstu apmežošanai piešķir tikai par stādīšanas izmaksām.

4. Pielikumā ir noteiktas ikgadējās prēmijas maksimālās summas, ko piešķir, lai segtu ienākuma zaudējumu, par kuru var saņemt Kopienas atbalstu.

⁽¹⁾ OV L 217, 31.7.1992., 3. lpp. Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 308/97 (OV L 51, 21.2.1997., 2. lpp.).

32. pants

1. Lai:

- uzturētu un uzlabotu mežu ekoloģisko stabilitāti tur, kur šo mežu aizsargājošajā un ekoloģiskajā lomā ir ieinteresēta sabiedrība un kur šo mežu uzturēšanas un uzlabošanas pasākumu izmaksas pārsniedz ienākumus no mežsaimniecības,
- uzturētu ugunsdrošības joslas ar lauksaimniecības pasākumu atbalstu,

piešķir summas attiecīgiem pasākumiem ar noteikumu, ka šo mežu aizsargājošā un ekoloģiskā vērtība tiek nodrošināta noturīgā veidā un ka veicamie pasākumi ir izklāstīti līgumā, kur ir konkrētizētas to izmaksas.

2. Maksājumus nosaka, ņemot vērā pielikumā norādītās minimālās un maksimālās summas, pamatojoties uz veikto pasākumu reālajām izmaksām, kā iepriekš noteikts līgumā.

- ciematu pārbūvi un attīstību, kā arī lauku kultūras mantojuma aizsardzību un saglabāšanu,
- lauksaimniecības darbību un lauksaimniecībai tuvu darbību dažādošanu, kuras mērķis ir nodrošināt dažādas aktivitātes vai alternatīvus ienākuma avotus,
- lauksaimniecībā izmantojamo ūdens resursu vadību,
- ar lauksaimniecības attīstību saistītās infrastruktūras attīstību un uzlabošanu,
- tūrisma un amatniecības darbību veicināšanu,
- apkārtējās vides aizsardzību saistībā ar zemi, mežsaimniecību un ainavu saglabāšanu, kā arī ar dzīvnieku labturības standartiem,
- dabas katastrofu iedragātā lauksaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošanu un attiecīgu profilakses līdzekļu ieviešanu,
- finanšu plānošanu.

IX NODAĻA

LAUKU RAJONU PIELĀGOŠANAS UN ATTĪSTĪBAS VEICINĀŠANA

X NODAĻA

IEVIEŠANAS NOTEIKUMI

33. pants

Atbalstu piešķir pasākumiem, kas saistīti ar lauksaimniecības darbībām un to pārveidošanu, kā arī ar lauku pasākumiem, uz kuriem neattiecas pārējie šajā sadaļā norādītie pasākumi.

Šādi pasākumi attiecas uz:

- zemes uzlabošanu,
- zemes gabalu pārdalīšanu,
- lauku saimniecību palīdzības un vadības pakalpojumu izveidošanu,
- kvalitatīvu lauksaimniecības produktu realizāciju,
- pamatpakalpojumiem lauku ekonomikā un iedzīvotājiem,

34. pants

Sīki izstrādāti noteikumi šīs sadaļas ieviešanai tiek pieņemti saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50. panta 2. punktā.

Šie noteikumi var jo īpaši definēt:

- nosacījumus investīciju atbalstam lauku saimniecībās (4. līdz 7. pants), ieskaitot no 6. panta piemērošanas izrietošos nepieciešamos ierobežojumus,
- lauku saimniecības ekonomiskās dzīvotspējas uzlabošanas periodu un noteikumus zemes, ko atbrīvo priekšlaicīgas pensijā aiziešanas (11. panta 2. punkts) gadījumā, izmantošanas nosacījumus,

- kompensāciju pabalsta piešķiršanas un aprēķināšanas nosacījumus lauksaimniecībai nelabvēlīgajos reģionos, ieskaitot lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējās izmantošanas gadījumus (14. un 15. pants), un kompensāciju pabalstus reģionos ar vides ierobežojumiem (16. pants),
- nosacījumus, kas attiecas uz agrovīdēs pasākumiem (23. un 24. pants),
- atlases kritērijus investīcijām, kuru mērķis ir uzlabot lauksaimniecības produktu pārstrādi un realizāciju (27. panta 2. punkts),

- nosacījumus, kas attiecas uz mežsaimniecības pasākumiem (VIII nodaļa).

Saskaņā ar to pašu procedūru Komisija var pieļaut atkāpi no 28. panta 1. punkta otrā ievilkuma galēji perifērajos reģionos ar nosacījumu, ka pārstrādātie produkti ir paredzēti attiecīgā reģiona tirgum.

III SADAĻA

VISPĀRĒJIE PRINCIPI, ADMINISTRATĪVIE UN FINANŠU NOTEIKUMI

I NODAĻA

36. pants

VISPĀRĒJIE PRINCIPI

1. Attiecībā uz atbalstu 35. panta 2. punktā minētajiem lauku attīstības pasākumiem:

- 1. mērķa reģionos Regulu (EK) Nr. 1260/1999 piemēro kopā ar šajā regulā ietvertajiem īpašajiem noteikumiem,
- 2. mērķa reģionos Regulu (EK) Nr. 1260/1999 piemēro kopā ar šajā regulā ietvertajiem īpašajiem noteikumiem, izņemot gadījumus, kad šī regula paredz citu kārtību.

I apakšnodaļa

ELVGF atbalsts

35. pants

1. ELVGF Garantiju nodaļa visā Kopienā finansē Kopienas atbalstu priekšlaicīgai aizīšanai pensijā (10. līdz 12. pants), lauksaimniecībai nelabvēlīgajiem reģioniem un reģioniem ar vides ierobežojumiem (13. līdz 21. pants), agrovīdei (22. līdz 24. pants) un apmežošanai (31. pants).

2. ELVGF finansē Kopienas atbalstu pārējiem lauku attīstības pasākumiem šādā veidā:

- Virzības nodaļa — 1. mērķa reģionos,
- Garantiju nodaļa — reģionos, uz kuriem neattiecas 1. mērķis.

3. ELVGF finansē atbalstu 33. panta sestajā, septītajā un devītajā ievilkumā minētajiem pasākumiem reģionos, uz kuriem attiecas 1. un 2. mērķis, kā arī pārejas perioda reģionos, ja vien tiem finansējumu nenodrošina Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF).

2. Lai atbalstītu ELVGF Garantiju nodaļas finansētos lauku attīstības pasākumus, piemēro Regulas (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ īpašos noteikumus un tā ieviešanā pieņemtos noteikumus, izņemot gadījumus, kad šī regula paredz citu kārtību.

II apakšnodaļa

atbilstība un konsekvence

37. pants

1. Atbalstu lauku attīstībai piešķir tikai tiem pasākumiem, kas atbilst Kopienas tiesībām.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.199., 103. lpp.

2. Šādi pasākumi saskan ar pārējiem Kopienas politikas virzieniem un tajos īstenotajiem pasākumiem.

Konkrēti, neviens pasākums, kas ietilpst jomā, uz kuru attiecas šī regula, nav tiesīgs uz atbalstu no citām Kopienas atbalsta shēmām, ja tas neatbilst kādam specifiskam šajā regulā izklāstītam nosacījumam.

3. Atbilstību nodrošina arī ar pasākumiem, ko īsteno ar citu kopējās lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību, un jo īpaši ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem no vienas puses un kopējo tirgus organizāciju īstenotajiem pasākumiem un lauksaimniecības kvalitātes un veselības pasākumiem no otras puses, kā arī ar dažādiem lauku attīstības atbalsta pasākumiem.

Attiecīgi saskaņā ar šo regulu nedrīkst piešķirt atbalstu:

— pasākumiem, uz kuriem attiecas kopējo tirgus organizāciju atbalsta shēmas, izņēmumi ir gadījumi, kuru pamatā ir objektīvi kritēriji, ko var definēt saskaņā ar 50. pantu,

— pētniecības projektu atbalstīšanas, lauksaimniecības produktu veicināšanas vai dzīvnieku slimību iznīcināšanas pasākumiem.

4. Dalībvalstis var noteikt papildu nosacījumus vai lielākus ierobežojumus attiecībā uz Kopienas atbalsta piešķiršanu lauku attīstībai ar noteikumu, ka šādi nosacījumi atbilst šajā regulā izklāstītajiem mērķiem un prasībām.

38. pants

1. Nedrīkst veikt maksājumus vienam un tam pašam pasākumam saskaņā ar šo regulu un vēl kādu citu Kopienas atbalsta shēmu.

2. Atbalstu vairākiem pasākumiem atbilstoši šai regulai var apvienot tikai tad, ja šādi pasākumi ir atbilstīgi un konsekventi cits ar citu. Nepieciešamības gadījumā atbalsta līmeni pielāgo.

39. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu lauku attīstības atbalsta pasākumu atbilstību un konsekventi, ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus.

2. Dalībvalstu iesniegtie lauku attīstības plāni ietver paredzēto atbalsta pasākumu atbilstības un konsekvences novērtējumu un norādi uz pasākumiem, kas tiek veikti, lai nodrošinātu atbilstību un konsekvenci.

3. Nepieciešamības gadījumā atbalsta pasākumi tiek turpmāk pārskatīti, lai nodrošinātu atbilstību un konsekvenci.

II NODAĻA

PROGRAMMAS

40. pants

1. ELVGF Virzības nodaļas finansētie lauku attīstības pasākumi veido daļu no 1. mērķa reģionu programmas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/1999.

2. Tie lauku attīstības pasākumi, kas nav minēti 35. panta 1. punktā, var veidot daļu no 2. mērķa reģionu programmas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/1999.

3. Pārējie lauku attīstības pasākumi, kas neveido daļu no programmām, saskaņā ar 1. un 2. punktu ir pakļauti lauku attīstības programmai saskaņā ar 41. līdz 44. pantu.

4. Sniedzot norādi par attiecīgiem lauku attīstības pasākumiem, dalībvalstis var iesniegt apstiprināšanai arī vispārējos noteikumus, kas veido daļu no programmas saskaņā ar 1. līdz 3. punktu, ar noteikumu, ka ir iespējams saglabāt nosacījumu vienotību.

41. pants

1. Lauku attīstības plānus gatavo ģeogrāfiskā līmenī, ko uzskata par vispiemērotāko. Tos gatavo kompetentās iestādes, ko ieceļ dalībvalsts, un dalībvalsts tos iesniedz Komisijai pēc tam, kad ir notikusi apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un organizācijām attiecīgajā teritoriālajā līmenī.

2. Ja iespējams, vienā reģionā piemērojamos lauku attīstības atbalsta pasākumus integrē vienā plānā. Ja nepieciešams izveidot vairākus plānus, norāda uz saistību starp šādos plānos iekļautiem pasākumiem un nodrošina to savienojamību un saskanību.

42. pants

Lauku attīstības plāni aptver septiņu gadu periodu, sākot no 2000. gada 1. janvāra.

43. pants

1. Lauku attīstības plāni ietver:

- pašreizējās situācijas kvantitatīvu aprakstu, parādot būtiskās atšķirības, trūkumus un attīstības potenciālu, izmantotos finanšu resursus un iepriekšējās programmas periodā veikto darbību galvenos rezultātus, ņemot vērā pieejamos novērtēšanas rezultātus,
- ierosinātās stratēģijas aprakstu, tās kvantitatīvos mērķus un izvēlētās lauku attīstības prioritātes un aptverto ģeogrāfisko reģionu,
- novērtējumu, kurā parādīta sagaidāmā ekonomiskā, vides un sociālā ietekme, ieskaitot ietekmi uz nodarbinātību,
- norādošu visaptverošu finanšu tabulu, kurā apkopoti attiecīgās valsts un Kopienas sniegtie finanšu resursi, kas atbilst katrai plāna kontekstā iesniegtajai lauku attīstības prioritātei, un, ja plāns attiecas uz 2. mērķa lauku reģioniem, jākonkrēzē summas lauku attīstības pasākumiem šajās jomās saskaņā ar 33. pantu,
- plānu un jo īpaši atbalsta shēmu īstenošanai iecerēto pasākumu aprakstu, ietverot punktus, kas nepieciešami, lai novērtētu konkurences noteikumus,
- vajadzības gadījumā informāciju par nepieciešamību veikt pētījumus, demonstrēšanas projektus, izglītības vai tehniskās palīdzības darbības saistībā ar attiecīgo pasākumu sagatavošanu, īstenošanu vai pielāgošanu,
- kompetentu iestāžu un atbildīgo institūciju iecelšanu,

— noteikumus, lai nodrošinātu efektīvu un pareizu plānu īstenošanu, ietverot uzraudzību un novērtēšanu, kvantitatīvo novērtēšanas indikatoru definīciju, kontroles, sankciju un piemērotus publicitātes pasākumus,

— apspriežu rezultātus un saistīto iestāžu un institūciju iecelšanu, kā arī ekonomisko un sociālo partneru izvēli attiecīgajos līmeņos.

2. Dalībvalstis savos plānos:

- paredz agrovides pasākumus savās teritorijās saskaņā ar savām īpašajām vajadzībām,
- nodrošina nepieciešamo līdzsvaru starp dažādiem atbalsta pasākumiem.

44. pants

1. Lauku attīstības plānus iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

2. Komisija novērtē iesniegtos plānus, lai noteiktu, vai tie saskan ar šo regulu. Pamatojoties uz plāniem, tā apstiprina lauku attīstības programmas dokumentus saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50. panta 2. punktā, sešu mēnešu laikā pēc plānu iesniegšanas.

III NODAĻA

PAPILDU PASĀKUMI UN KOPIENAS INICIATĪVAS

45. pants

1. Ievērojot Regulas (EK) Nr. 1260/1999 21. panta 2. punktu un procedūru, kas noteikta minētās regulas 50. panta 2. punktā, Komisija var paplašināt ELVGF Virzības nodaļas atbalsta apjomu virs šīs regulas 35. panta 2. punktā paredzētā apjoma un to pasākumu finansēšanu, par kuriem var saņemt finansējumu saskaņā ar Padomes Regulām (EK) Nr. 1783/1999 ⁽¹⁾, (EK) Nr. 1784/1999 ⁽²⁾ un (EK) Nr. 1263/1999 ⁽³⁾, lai īstenotu visus Kopienas iniciatīvas pasākumus lauku attīstībā.

⁽¹⁾ OV L 213, 13.8.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 213, 13.8.1999., 5. lpp.

⁽³⁾ OV L 161, 26.6.1999., 54. lpp.

2. ELVGF Garantiju nodaļa pēc Komisijas iniciatīvas var finansēt pētījumus, kas saistīti ar lauku attīstības programmām.

2. Attiecībā uz lauku attīstības programmā ietilpstošajiem pasākumiem Kopiena palīdz ar finansējumu, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1260/1999 29. un 30. pantā izklāstītos principus.

Šajā sakarībā:

IV NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

46. pants

1. ELVGF Garantiju nodaļas sniegtais Kopienas atbalsts lauku attīstībai ir pakļauts ikgadējai finanšu plānošanai un uzskaiti. Finanšu plānošana veido daļu no lauku attīstības programmas (40. panta 3. punkts) un no 2. mērķa programmas.

2. Komisija veic sākotnējo sadali starp dalībvalstīm katru gadu, izmantojot objektīvus kritērijus, kuros ņem vērā konkrēto situāciju un vajadzības, un pasākumus, kas jo īpaši jāveic atbilstoši vides aizsardzības prasībām, lai radītu darba vietas un saglabātu ainavu.

3. Sākotnējo sadali koriģē, pamatojoties uz faktiskajiem izdevumiem un pārskatītajām izdevumu prognozēm, ko iesniedz dalībvalstis, ievērojot programmas mērķus, un tā ir atkarīga no pieejamajiem resursiem un parasti ir saskanīga ar atbalsta intensitāti 2. mērķa aptvertajiem lauku reģioniem.

— Kopienas ieguldījums nepārsniedz 50 % no kopējām izmaksām, uz kurām attiecas atbalsts, un parasti tas veido vismaz 25 % no valsts izdevumiem, uz kuriem attiecas atbalsts, tajos reģionos, uz kuriem neattiecas 1. un 2. mērķis,

— peļņu nesošām investīcijām piemēro likmes, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1260/1999 29. panta 4. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktos un b) apakšpunkta ii) un iii) punktos. Lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pārstrādē un tirgū laišanā iesaistītie lauksaimniecības un mežsaimniecības saimniecības un uzņēmumi ir uzņēmumi 29. panta 4. punkta b) apakšpunkta iii) punkta nozīmē,

— Kopienas ieguldījums šīs regulas 22. līdz 24. pantā izklāstīto pasākumu programmā 1. mērķa reģionos ir 75 %, bet pārējos reģionos — 50 %.

Šādiem maksājumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 1260/1999 32. panta 1. punkta piekto daļu.

3. ELVGF Garantiju nodaļas finanšu atbalstu var sniegt avansa maksājumu veidā programmu īstenošanai un maksājumu veidā, lai segtu izdevumus.

V NODAĻA

47. pants

UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

1. Regulas (EK) Nr. 1260/1999 31., 32. (izņemot 1. punkta piekto daļu), 34., 38. un 39. panta finanšu noteikumus nepiemēro 2. mērķa lauku attīstības pasākumu atbalstam.

Komisija rīkojas tā, lai nodrošinātu to pasākumu efektīvu un saskaņotu īstenošanu, kuri atbilst vismaz tiem pašiem standartiem, kas ir noteikti pirmajā daļā minētajos noteikumos, ieskaitot vienas vadības institūcijas principu.

48. pants

1. Komisija un dalībvalstis nodrošina efektīvu lauku attīstības programmu īstenošanas uzraudzību.

2. Šādu uzraudzību veic, izmantojot kopīgi saskaņotas procedūras.

Uzraudzību veic, atsaucoties uz konkrētiem fiziskiem un finanšu indikatoriem, kuri ir saskaņoti un izstrādāti iepriekš.

Dalībvalstis iesniedz Komisijai gada ziņojumus par padarīto.

3. Vajadzības gadījumā izveido uzraudzības komitejas.

49. pants

1. Lauku attīstības programmu pasākumu novērtēšanu veic, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1260/1999 40. līdz 43. pantā izklāstītajiem principiem.

2. ELVGF Garantiju nodaļa ar finanšu resursiem, kas piešķirti programmām, var piedalīties dalībvalstu lauku attīstības novērtēšanas finansēšanā. ELVGF Garantiju nodaļa pēc Komisijas iniciatīvas var finansēt novērtēšanu arī Kopienas līmenī.

IV SADAĻA

VALSTS ATBALSTS

51. pants

1. Izņemot gadījumus, kad šī sadaļa paredz citu kārtību, atbalstam, ko dalībvalstis piešķir lauku attīstības pasākumu atbalstam, piemēro Līguma 87. līdz 89. pantu.

Tomēr Līguma 87. līdz 89. pantu nepiemēro finanšu ieguldījumiem, ko dalībvalstis paredz tiem pasākumiem, uz kuriem attiecas Līguma 36. pantā minētais Kopienas atbalsts saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

2. Atbalsts investīcijām lauku saimniecībās, kura apjoms pārsniedz 7. pantā minētos procentus, ir aizliegts.

Šis aizliegums neattiecas uz atbalstu investīcijām, kas saistītas ar:

— investīcijām, ko galvenokārt veic sabiedrības interesēs attiecībā uz lauku kultūras mantojuma saglabāšanu vai saimniecību ēku pārvietošanu,

VI NODAĻA

ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI

50. pants

Sīki izstrādātus noteikumus šīs sadaļas piemērošanai pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50. panta 2. punktā.

Šie noteikumi var jo īpaši precizēt sīkas ziņas par:

- lauku attīstības plānu iesniegšanu (41. līdz 44. pants),
- lauku attīstības programmas dokumentu pārskatīšanu,
- finanšu plānošanu, jo īpaši, lai nodrošinātu budžeta disciplīnu (46. pants) un dalību finansēšanā (47. panta 2. punkts),
- uzraudzību un novērtēšanu (48. un 49. pants),
- to, kā nodrošināt atbilstību starp lauku attīstības pasākumiem un tirgus organizāciju ieviestajiem atbalsta pasākumiem (37. pants).

— vides aizsardzību un uzlabošanu,

— lopkopības uzņēmumu higiēnas apstākļu un dzīvnieku labturības uzlabošanu.

3. Valsts atbalsts, ko piešķir lauksaimniekiem, lai kompensētu dabiskos kavēkļus lauksaimniecībai nelabvēlīgajos reģionos, ir aizliegts, ja tas neatbilst 14. un 15. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Valsts atbalsts, ko piešķir lauksaimniekiem, kas veic agrovides pasākumus, kuri neatbilst 22. līdz 24. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, ir aizliegts. Tomēr var piešķirt papildu atbalstu, kas pārsniedz maksimālo summu, kura noteikta saskaņā ar 24. panta 2. punktu, ja to pamato šī panta 1. punkts. Pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos var pieļaut atkāpes attiecībā uz šādu pasākumu minimālo ilgumu, kā noteikts 23. panta 1. punktā.

52. pants

Jomā, uz kuru attiecas Līguma 36. pants, dalībvalstis paziņo par to lauku attīstības pasākumu papildu finansēšanai paredzēto valsts atbalstu, kur ir piešķirts Kopienas atbalsts, un Komisija to

apstiprina saskaņā ar šīs regulas noteikumiem kā daļu no 40. pantā minētās programmas. Līguma 88. panta 3. punkta pirmo teikumu nepiemēro atbalstam, par kuru paziņo šādā veidā.

V SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

53. pants

1. Ja ir nepieciešami īpaši pasākumi, kas atvieglotu pāreju no spēkā esošās sistēmas uz šajā regulā noteikto sistēmu, šādus pasākumus pieņem Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50. panta 2. punktā.

2. Šādus pasākumus jo īpaši pieņem tādu esošo Kopienas atbalsta pasākumu integrācijai, kas noteikti šajā regulā paredzētajā lauku attīstības atbalstā, kuras Komisija apstiprina uz laiku, kas beidzas pēc 2000. gada 1. janvāra, vai arī kurām nav laika ierobežojuma.

4. Ievērojot procedūru, kas noteikta 20. pantā, Komisija pieņem noteikumus šī panta piemērošanai⁽¹⁾.

2. Padomes 1993. gada 13. februāra Regulas (EEK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopīgo organizāciju⁽²⁾ 6. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. pants

1. Dalībvalstis piecus gadus pēc atzīšanas piešķir atbalstu atzītajām ražotāju organizācijām, lai veicinātu to dibināšanu un palīdzētu tām veikt pārvaldību.

54. pants

1. Padomes 1971. gada 26. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1696/71 par apiņu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ 17. pantu aizstāj ar šo:

“17. pants

1. Noteikumus par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu piemēro 1. panta 1. punktā minēto produktu tirgum, sākot no šeit izklāstīto pasākumu īstenošanas.

2. Uz atbalstu, kas minēts 8. pantā, attiecas daļēja Kopienas finansēšana.

3. Dalībvalstis izmaksā ražotājiem 12. pantā minēto atbalstu laikā starp 16. oktobri un 31. decembri tirdzniecības gadā, kurā piemēro šo atbalstu.

2. Šāds atbalsts:

— pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā gadā ir attiecīgi 5 %, 5 %, 4 %, 3 % un 2 % no tās produkcijas vērtības, ko pārdod tirgū ražotāju organizāciju aizgādībā,

— nepārsniedz attiecīgās organizācijas dibināšanas un administratīvās darbības faktiskās izmaksas,

— tiek izmaksāta pa daļām katru gadu ne ilgāk kā septiņus gadus, sākot no atzīšanas datuma.

Produkcijas vērtību katru gadu aprēķina, pamatojoties uz:

— faktiski pārdoto apjomu gadā,

⁽¹⁾ OV L 175, 4.8.1971., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1554/97 (OV L 208, 2.8.1997., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 47, 25.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1637/98 (OV L 210, 28.7.1998., 28. lpp.).

— ražotāja panāktajām vidējām cenām.

3. Tās ražotāju organizācijas, kas veidojas no organizācijām, kuras jau lielā mērā atbilst šīs regulas nosacījumiem, var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja tās ir izveidotas apvienošanās rezultātā, ļaujot efektīvāk sasniegt 5. pantā minētos mērķus. Taču šādos gadījumos atbalstu piešķir tikai attiecībā uz organizācijas dibināšanas izdevumiem (izdevumi, kas saistīti ar sagatavošanās darbiem un memoranda un statūtu sastādīšanu).

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šajā pantā minēto atbalstu savos ziņojumos katra finanšu gada beigās.

3. Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ izdara šādus grozījumus:

a) 15. panta 6. punktu aizstāj ar šo:

“6. Tajos Kopienas reģionos, kuros ražotāju organizācijas pakāpe ir īpaši zema, dalībvalstīm, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu lūgumu, ir atļauts sniegt ražotāju organizācijām valsts finanšu atbalstu, kas ir vienāds ar pusi no ražotāju finanšu ieguldījuma. Šo atbalstu sniedz papildus darbības fondam.

Dalībvalstīs, kurās ražotāju organizācijas pārdod mazāk par 15 % no augļu un dārzeņu produkcijas un kurās augļu un dārzeņu ražošana sastāda vismaz 15 % no to kopējās lauksaimniecības produkcijas, pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma pirmajā daļā minēto atbalstu daļēji var segt Kopiena”;

b) 52. pantu aizstāj ar šo:

“52. pants

1. Izdevumus, kas saistīti ar Kopienas kompensāciju par izņemšanu no apgrozības izmaksu un Kopienas veikto darbības fonda finansēšanu, 17. pantā un 53., 54. un 55. pantā minētajiem īpašajiem pasākumiem un dalībvalstu ekspertu veiktajām pārbaudēm, par kurām ziņo Komisijai, piemērojot 40. panta 1. punktu, uzskata par intervenci ar mērķi stabilizēt lauksaimniecības tirgus Regulas (EK) Nr. 1257/1999 (*) 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

2. Izdevumus, kas saistīti ar dalībvalstu piešķirto atbalstu saskaņā ar 14. pantu un 15. panta 6. punkta otro daļu, uzskata par intervenci ar mērķi stabilizēt lauksaimniecības tirgus Regulas (EK) Nr. 1257/1999 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Par tiem var saņemt daļēju finansējumu no Kopienas.

3. Ievērojot procedūru, kas noteikta 46. pantā, Komisija pieņem noteikumus šī panta 2. punkta piemērošanai.

(¹) OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 857/1999 (OV L 108, 27.4.1999., 7. lpp.).

4. VI sadaļas noteikumi bez ierobežojumiem attiecas uz Padomes 1989. gada 21. decembra Regulu (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veicamajām pārbaudēm attiecībā uz darījumiem, kas veido daļu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas un atceļ Direktīvu 77/435/EEK (**).

(*) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

(**) OV L 388, 30.12.1989., 17. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3235/94 (OV L 338, 28.12.1994., 16. lpp.).

55. pants

1. Ar šo atceļ šādas regulas:

— Regulu (EEK) Nr. 4256/88,

— Regulas (EK) Nr. 950/97, (EK) Nr. 951/97, (EK) Nr. 952/97 un Regulu (EEK) Nr. 867/90,

— Regulas (EEK) Nr. 2078/92, (EEK) Nr. 2079/92, (EEK) Nr. 2080/92,

— Regulu (EEK) Nr. 1610/89.

2. Ar šo svītiro šādus noteikumus:

— Regulas (EEK) Nr. 3763/91 (²) 21. pantu,

— Regulas (EEK) Nr. 1600/92 (³) 32. pantu,

(²) OV L 356, 24.12.1991., 1. lpp.

(³) OV L 173, 27.6.1992., 1. lpp.

— Regulas (EEK) Nr. 1601/92 ⁽¹⁾ 27. pantu,

56. pants

— Regulas (EEK) Nr. 2019/93 ⁽²⁾ 13. pantu.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu attiecīgi atceltās regulas un svītrotos noteikumus turpina piemērot attiecībā uz pasākumiem, ko Komisija saskaņā ar šīm regulām apstiprinājusi līdz 2000. gada 1. janvārim.

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

4. Padomes un Komisijas direktīvas, kas paredz lauksaimniecībai nelabvēlīgo reģionu uzskaitījumus vai kas izdara grozījumus šādos uzskaitījumos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 950/97 21. panta 2. un 3. punktu, paliek spēkā, ja vien tajās neizdara grozījumus, pamatojoties uz programmām.

Attiecībā uz Kopienas atbalstu to piemēro no 2000. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 17. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

K.-H. FUNKE

⁽¹⁾ OV L 173, 27.6.1992., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 27.7.1993., 1. lpp.

PIELIKUMS

SUMMU TABULA

Pants	Priekšmets	Eiro	
8. panta 2. punkts	Atbalsts darbības uzsākšanai	25 000	
12. panta 1. punkts	Priekšlaicīga aiziešana pensijā	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	personai, kas nodod saimniecību citai personai, gadā kopējā summa personai, kas nodod saimniecību citai personai strādniekam gadā kopējā summa strādniekam
15. panta 3. punkts	Minimālais kompensāciju pabalsts Maksimālais kompensāciju pabalsts	25 (**) 200	uz hektāru lauksaimniecībā izmantotās platības uz hektāru lauksaimniecībā izmantotās platības
16. pants	Maksimālais maksājums	200	uz hektāru
24. pants 2. punkts	Raža gadā Specializētās daudzgadīgās kultūras Pārējā zemes izmantošana	600 900 450	uz hektāru uz hektāru uz hektāru
31. pants 4. punkts	Maksimālā ikgadējā piemaksa apmežošanas ienākumu zaudējumu segšanai — lauksaimniekiem vai viņu apvienībām — visām citām privāto tiesību juridiskām personām	725 185	uz hektāru uz hektāru
32. panta 2. punkts	Minimālie maksājumi Maksimālie maksājumi	40 120	uz hektāru uz hektāru

(*) Ievērojot kopējo summu uz personu, kura nodod īpašumu, maksimālos un minimālos gada maksājumus var palielināt dubultā, ņemot vērā saimniecību ekonomisko struktūru teritorijās un mērķi paātrināt lauksaimniecības struktūru pielāgojumu.

(**) Šo summu var samazināt, lai ņemtu vērā saimniecību konkrēto ģeogrāfisko situāciju vai ekonomisko struktūru noteiktās teritorijās un lai izvairītos no pārmērīgas kompensācijas saskaņā ar 15. panta 1. punkta otro ievilkumu.